

Льонокомбінат забезпечує замкнутий цикл виробництва: тут роблять тканини (фото зліва), шують з них одяг (фото в центрі) і продають його у власних магазинах під торговою маркою «Льонокомбінат-Goldi» (фото справа). Олег Червонюк планує, що колись у цьому циклі з'явиться початкова ланка – виробництво нитки, яка є основою для ткацтва.

Двічі народжений

З усіх колишніх рівненських підприємств-гігантів є тільки два, де життя не зупинилося: Рівнеазот та Льонокомбінат. Рівнеазот працює, на жаль, епізодично, навіть частково модернізується, але до колишніх обсягів не дотягує. Зовсім інша справа з Льонокомбінатом. Підприємство, яке ще 10 років тому, здавалось би, не мало жодних шансів на відродження, нині є флагманом виробничого сектора не тільки Рівного, а й усієї галузі легкої промисловості України. Причому від колишнього виробництва тут залишилися хіба стіни. Все інше навіть не модернізоване, а зовсім нове.

Саме історії таких перетворень всупереч скептикам підтверджують поширену догму про роль особи в історії. Льонокомбінат після розвалу Союзу декілька разів переходив з рук у руки. І практично нічого тут не мінялося на краще, доки розграбовані і мертві потужності підприємства не купив його нинішній власник Олег Червонюк. Саме його роль в історії Льонокомбінату – визначальна.

На замітку: Рівненський льонокомбінат використовує у виробництві таке обладнання: високопродуктивні круглов'язальні машини компаній «Mayer&Cie», «Terrot», «Pailung», «Keum Yong» (55 одиниць); машини для фарбування трикотажного полотна компанії «Thies», «Brazzoli» та «Vald. Henriksen»; високопродуктивні лінії для сушіння та обробки трикотажного полотна «Bruckneg», «Bianco S.P.A», «Lafer S.P.A.», «MonfortsTextilmaschinen GmbH»; обладнання для сушіння та фарбування плюшевого полотна компанії «Thies GmbH»; ворсувальне, шліфувальне та стригальне обладнання для обробки полотна від компанії «Lafer»; друкарське обладнання «Acosgraf», «S.ROQUE», «Anatol», «Purde Makina»; швейне обладнання від компаній «Juki», «Rimoldi», «Union Special», «Kansai», «Pegasus», «Aston», «Siruba», «Jamato»; автоматичні розкрійні та настільні лінії французької компанії «Lectra» і багато іншого обладнання для ткацтва, розкрою, шиття, виробництва

швейних аксесуарів тощо. Якщо на устаткування колишнього льонокомбінату працювали підприємства з 57 міст колишнього Радянського Союзу, то на сьогоденне оснащення підприємства працює практично весь світ.

Наша довідка: Олег Казимирович Червонюк. Голова спостережної ради ТОВ «Т-Стиль» народився 12 травня 1972 року в Хмельницькому. Вищу освіту здобув у Технологічному університеті Поділля. Після шести років роботи на заводі (1995 року) почав займатися підприємницькою діяльністю. У 2008 році придбав цілісний майновий комплекс Рівненського льонокомбінату, який нині є найбільшим і головним підприємством групи виробничих компаній, об'єднаних у ТОВ «Т-Стиль». Олег Червонюк не входить до жодної з партій. Сповідує ідеологію економічного націоналізму.

ТОВ «Т-Стиль» – компанія, що нині складається з чотирьох фабрик. Три з них працюють у сусідній Хмельницькій області, звідки походить власник підприємства, голова спостережної ради ТОВ «Т-Стиль» Олег Червонюк. Разом компанія дає роботу понад 1700 людям. Рівненський льонокомбінат – її флагман, адже тут виготовляють тканини, з яких шийть продукцію всі фабрики, об'єднані в «Т-Стиль». Льонокомбінат є лідером галузі легкої промисловості України за обсягами виробництва і темпами розвитку. Провідні девелопери країни визнали підприємство найуспішнішим вітчизняним рітейлером кількох останніх років.

2 лютого 1963 року – перший день народження Рівненського льонокомбінату – найбільшого в той час підприємства з виробництва тканин у Європі. У шістдесятих роках льонокомбінат випускав 23 мільйони погонних метрів тканин у рік. Тут працював шеститисячний колектив. Навколо підприємства виріс житловий мікрорайон із розгалуженою інфраструктурою, який досі називають районом Льонокомбінату.

5 листопада 2011 року – день, коли відбувся запуск першої лінії з виробництва тканин на відродженому Льонокомбінаті, можна назвати другим днем народження підприємства. Рівне не має іншого прикладу такого загального піднесення, яке, щоб було викликане відродженням Льонокомбінату. Навколо справи відродження виробництва на підприємстві навіть виник Громадський рух «Льонокомбінат».

Його очолила ткаля-легенда, Герой соціпраці Мілентина Бондарева. Цей рух об'єднав не тільки ветеранів комбінату, а й практично все населення міста. У той час виникла і прижилася ще одна новація – на підприємство стали ходити екскурсії. Учні, студенти, пенсіонери, всі рядові мешканці міста могли увійти до екскурсійних груп, аби на власні очі побачити, що таке сучасно оснащене підприємство та яке на ньому працює обладнання. Для багатьох це був справді космос. Та й зараз враження космосу щоразу виникає в цехах Льонокомбінату, де працює тільки найновіше суперсучасне обладнання фірм – світових лідерів у виробництві технологічного устаткування для легкої промисловості.

Обсяги. Льонокомбінат випускає 12 тонн полотна за добу і має наміри вже цього року збільшити виробництво тканини вдвічі, а також крім виробництва

трикотажів запускати джинсове виробництво. Підприємство виготовляє і реалізує тканини різного типу, як-от: кулірка, піке, плюшева та махрова тканини, інтерлок, резинка, двохнитка, тринитка; використовує для їхнього виробництва бавовняну, віскозну, акрилову, поліефірну пряжі та їхні суміші. А також шие з цієї тканини готовий одяг. Швейне виробництво Льонокомбінату щодоби видає «на-гора» від 5 до 10 тисяч виробів.

Споживачі. Льонокомбінат усе далі «захоплює» країну. Раз на декілька тижнів у містах Ук-

Олег Червонюк, власник Льонокомбінату, голова спостережної ради ТОВ «Т-Стиль»:

– Коли шість років тому Льонокомбінат почав виготовляти тканини, то ціна трикотажного полотна впала на ринку тканин відсотків на тридцять. Сам факт появи в Україні нового виробника дозволив швейним фабрикам, що раніше купували імпортні тканини, а потім перейшли на наші, стати більш конкурентоспроможними за рахунок нижчої ціни виробів. А нижча ціна сформувалась завдяки тканинам, на третину дешевшим, ніж ті, які швейне виробництво до появи Льонокомбінату купувало у турків і китайців. Це – реальна економіка.

Так само вже стала реальністю мрія Олега Червонюка про перетворення Рівного на центр легкої промисловості.

– Рівне вже стало таким центром, – каже Олег Червонюк. – Потужності, які сконцентровані тут, дають підстави для такого твердження. Останнім часом у нашому місті з'являється багато нових виробництв, пов'язаних з легкою промисловістю. Завдячуючи нашому прикладу і тим технологіям, які ми принесли в місто, люди активізувалися і відкривають нові виробництва.

Людмила МОШНЯГА